

ארכיון יד ושם
YAD VASHEM ARCHIVES

RECORD GROUP:

0.3

חטיבה :

עדויות יד ושם

Yad Vashem

היה זה בשנת 1941. אני יועדתי למשלוח מברלין. עקב טעות של הפקיד האחראי, זה כבר לא יצא לפועל, והוא הפנה אותי ללשכת העבודה, לעבודה במפעל לצבעים " Warmick & Boemik בברלין – וייסנזה, מקום אשר בו בעצם עבדתי עד למשלוח לאושוויץ. אותו מרכז המעונות היהודי, אשר מניהולו הושעייתי לאחר זמן קצר, על פי הוראתו של הגסטאפו, היה למעשה המעון היהודי הראשון אשר פורק בגרמניה, כך שבעצם היה לי מזל. באותו מפעל צבעים הייתי פעיל עד פברואר 1943. בינתיים נשלחו משלוחים בלתי רגילים מברלין למזרח.

בין היתר התגוררתי אצל הוריי, אחיי ואחיותיי היגרו כבר, אמי היתה עוד פעילה בלשכת גיוס כוח אדם, אבי היה אדם חולה. בתקופה האחרונה גרנו ביחד. בזכות קשריי בארגונים היהודיים, עלה בידי 8 פעמים לחלץ את הוריי מהמשלוח למזרח, כך שבסופו של דבר, נעצרת 8 ימים לפני מעצר הוריי, והוגליתי ישירות לאושוויץ.

שאלה : מתי היה זה ?

זה היה בפברואר, סוף פברואר 1943. מאוחר יותר, לאחר המלחמה נודע לי, כי הוריי שולחו לטרזיינשטאט עקב נכותו של אבי, וכל זה משום שאבי השתתף במלחמת העולם הראשונה. אבי נפטר מאוחר יותר בטרזיינשטאט. אימי כתבה מכתב-של-הצלב-האדום אל מכרים נוצרים אשר כלל את ההערה "אלמנה", אשר מתוכה יכולנו להסיק, כי אבא נפטר. אימי הועברה מאוחר יותר, מטרזיינשטאט לאושוויץ, ושם הומתה היא בגז בינואר 1944. הדבר נודע לי משותפתה של אימי לחדר מטרזיינשטאט, אשר אותה היכרתי אחר המלחמה, ואשר דווחה לי על כל הפרטים. אני עצמי הגעתי לאושוויץ במשלוח של מעל ל-2000 יהודים ברלינאים. אנו גרנו במחנה איסוף